

Arrest

nr. 285 763 van 7 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders X en X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 november 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. WORONOFF, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, wordt bij beslissing van 30 januari 2018 de vluchtelingenstatus toegekend.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) gaat op 24 oktober 2022 over tot het nemen van een beslissing waarbij de vluchtelingenstatus wordt opgeheven. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend aan verzoekster wordt verstuurd op 25 oktober 2022, en die luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

Volgens de gegevens in uw dossier bent u een etnische Albanese geboren in België. De familie langs moederszijde van uw moeder A.D. (O.V. x.xxx.xxx) zat verwickeld in een bloedvete met een familie die net als haar familie langs moederszijde G. als familienaam heeft. De bloedvete culmineerde in 2005 toen A., K. en D.G., de ooms van uw moeder, O. en E.G. vermoordden, nadat eerder haar oom P. door de tegenpartij was gedood. Hun vaders, F. en S.G., wensen sindsdien bloedwraak.

In de daaropvolgende jaren weken verschillende leden van uw familie naar België uit. Velen onder hen verzochten hier om internationale bescherming. Aan hen werd de vluchtelingenstatus toegekend, omdat aan de door jullie geschetste bloedvete geloof werd gehecht en omdat op basis van de toen voorhanden zijnde COI aangenomen werd dat er voor jullie onvoldoende beschermingsmogelijkheden waren. Zo werd aan uw moeders oom Ar.G. (O.V. x.xxx.xxx), die op 4 juni 2007 om internationale bescherming verzocht, op 16 oktober 2007 de vluchtelingenstatus toegekend. Zijn neef D.G. (O.V. x.xxx.xxx), zoon van A.s vermoorde broer P.G., verzocht op 18 februari 2008 om internationale bescherming. Aan hem werd op 4 juli 2008 de vluchtelingenstatus toegekend. Aan D.s neef L.G. (O.V. x.xxx.xxx), zoon van A.s broer J.G., die op 24 januari 2008 om internationale bescherming verzocht, werd eveneens op 4 juli 2008 de vluchtelingenstatus toegekend. G.G. (O.V. x.xxx.xxx), zoon van de voor moord veroordeelde K.G., T.G. (O.V. x.xxx.xxx), broer van D.G., en L.G. (O.V. x.xxx.xxx), broer van L., verzochten op 20 januari 2011 om internationale bescherming. Aan hen werd op 23 augustus 2011 de vluchtelingenstatus toegekend. Op 22 juni 2011 verzocht L.G. (O.V. x.xxx.xxx), echtgenote van de voor moord veroordeelde D. en moeder van de minderjarige L. en R., om internationale bescherming. Aan haar werd op 23 mei 2012 de vluchtelingenstatus toegekend. Op 29 augustus 2011 verzocht de broer van D. en T., F.G. (O.V. x.xxx.xxx), om internationale bescherming. Op 30 september 2011 werd hem de vluchtelingenstatus toegekend. Op 3 januari 2012 verzocht V.G. (O.V. x.xxx.xxx), echtgenote van de voor moord veroordeelde A., om internationale bescherming. Aan haar werd op 14 februari 2012 de vluchtelingenstatus toegekend. Aan D.s en T.s zussen B.G. (O.V. x.xxx.xxx) en E.G. (O.V. x.xxx.xxx), die op 2 augustus 2012 om internationale bescherming verzochten, werd op 27 augustus 2012 de vluchtelingenstatus toegekend, net zoals aan A.s zus K.P. (O.V. x.xxx.xxx) en haar zoon E.P. (O.V. x.xxx.xxx), die op 2 juli 2012 om internationale bescherming hadden verzocht. Aan hun zus A.G. (O.V. x.xxx.xxx), die op 20 september 2012 voor het eerst om internationale bescherming verzocht, en aan haar enige kind dat ze toen had, S.A., werd uiteindelijk na haar derde verzoek dat op 1 april 2016 ingediend werd op 27 oktober 2016 de vluchtelingenstatus toegekend. Uw grootmoeder G. D. (O.V. x.xxx.xxx), zus van A., verzocht samen met haar dochter A.D. (O.V. x.xxx.xxx), uw moeder, op 26 september 2012 om internationale bescherming en verwierf de vluchtelingenstatus op 30 oktober 2012. Op 31 oktober 2013 verzocht uw grootvader M.D. (O.V. x.xxx.xxx) om internationale bescherming. Hem werd op 26 november 2013 de vluchtelingenstatus toegekend. Uw tante A.D. (O.V. x.xxx.xxx) verzocht op 10 september 2014 om internationale bescherming die ze op 2 oktober 2014 kreeg. Haar minderjarige dochter, A.J. (O.V. x.xxx.xxx), verzocht op 21 januari 2016, om internationale bescherming. Ze verkreeg de vluchtelingenstatus op 7 oktober 2016. Amarilda's echtgenoot, B.J. (O.V. x.xxx.xxx), verzocht op 26 juli 2016 om internationale bescherming. Hem werd op 29 september 2016 de vluchtelingenstatus toegekend. Aan uw moeders minderjarige kinderen, u en E.I. (O.V. x.xxx.xxx), werd respectievelijk op 30 januari 2018 en op 21 augustus 2019 op basis van jullie familieband met uw moeder de vluchtelingenstatus toegekend. Aan de minderjarige kinderen van A., M. en A. (O.V. x.xxx.xxx), werd respectievelijk op 27 maart 2019 en op 31 mei 2021 op basis van hun familieband met hun moeder de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 19 november 2020 ontving het Commissariaat-generaal voor G.G. een brief van de Dienst Vreemdelingenzaken waarin de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht wordt om na zijn definitieve veroordeling in België op 22 juni 2020 door het Luikse Hof van Beroep – hij werd veroordeeld

tot een gevangenisstraf van vijf jaar voor ‘menace par gestes ou emblèmes d'un attentat contre les personnes ou les propriétés, punissable d'une peine criminelle; tentative d'assassinat; détention et port d'armes à feu sans autorisation’ – de mogelijkheid van intrekking van zijn vluchtelingenstatus te evalueren op basis van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Gezien jullie asiolverzoek gebaseerd was op integraal dezelfde motieven als G.s motieven, werd besloten om de geldigheid van de vluchtelingenstatus van alle leden van de familie G. die nog geen Belg geworden zijn, onder wie u, te onderzoeken. Daarom werd aan u een vragenlijst opgestuurd waarbij u uitgenodigd werd om schriftelijk de redenen mee te delen waarom u meent dat uw status behouden moet blijven, gelet op de fundamenteel duurzaam gewijzigde situatie in Albanië. In uw antwoord liet u weten dat de bloedvete

waarin u ten tijde van uw asielverzoek verwickeld was nog steeds bestaat en dat er nog steeds in Albanië voor potentiële slachtoffers van bloedwraak geen afdoende bescherming is.

B. Motivering

Op basis van de elementen in het administratieve dossier kan worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, de redenen die geleid hebben tot uw erkenning als vluchteling opgehouden hebben te bestaan en u niet langer kan weigeren de bescherming in te roepen van het land waarvan u de nationaliteit bezit.

Artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling ophoudt vluchteling te zijn wanneer hij valt onder artikel 1 C van het Verdrag van Genève. Volgens artikel 1 C (5) houdt een persoon op vluchteling te zijn indien de omstandigheden in verband waarmee hij als vluchteling werd erkend hebben opgehouden te bestaan en hij niet langer kan weigeren zich onder de bescherming te stellen van het land van nationaliteit. Bij toepassing van artikel 1 C (5) van het Verdrag van Genève, bepaalt artikel 55/3 dat dient te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om de gegronde vrees van de vluchteling voor vervolging weg te nemen.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 30 januari 2018 op basis van uw familieband met een erkend vluchteling, met name uw moeder A.D., als vluchteling erkend werd.

Er dient op basis van de beschikbare informatie op het Commissariaat-generaal, te worden vastgesteld dat wat u betreft de status van vluchteling dient te worden opgeheven op basis van artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet en dit omdat de omstandigheden op grond waarvan u de status van vluchteling werd toegekend zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is.

In uw antwoord op de 'mogelijkheid schriftelijk redenen behoud status mee te delen' verwees u naar dezelfde motieven als uw moeder om uw vluchtelingenstatus te behouden. Haar vluchtelingenstatus werd echter opgeheven, omdat zij en haar familie niet aannemelijk hadden gemaakt dat ze bij eventuele veiligheidsproblemen naar aanleiding van de door hen ingeroepen vendetta anno 2022 geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een terugkeer naar Albanië voor hen sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook kon niet aangenomen worden dat de door hen beweerde vendetta anno 2022 nog steeds actueel zou zijn. Derhalve kan ten aanzien van u anno 2022 evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dient ook uw vluchtelingenstatus te worden opgeheven.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus opgeheven. Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast. (...)"

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kunnen worden ingediend "door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling". Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep indien hij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt en het onwettig bevinden van de aangevochten beslissing hem een direct en persoonlijk voordeel verschaft, hoe miniem ook. Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat het desgevallend inwilligen van het beroep hem een concreet voordeel oplevert (RvS 5 juli 2016, nr. 235.343).

2.2. Luidens artikel 49, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet wordt de erkende vluchteling na afloop van een periode van vijf jaar, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag, tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk toegelaten.

Naar luid van artikel 49, § 3, van de Vreemdelingenwet kan de minister of zijn gemachtigde, nadat de vluchtelingenstatus werd opgeheven, een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling en hem verwijderen overeenkomstig de bepalingen van deze wet.

Artikel 11, § 3, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, na de opheffing van de internationale beschermingsstatus overeenkomstig de artikelen 55/3 of 55/5, de minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van deze status tot een verblijf van beperkte duur in het Rijk werd toegelaten, niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven en hem een bevel geven om het grondgebied te verlaten. De parlementaire werkzaamheden verduidelijken de draagwijdte van deze bepaling als volgt:

“In geval van opheffing van de internationale beschermingsstatus op basis van de artikelen 55/3 of 55/5 van de wet, kan de minister of zijn gemachtigde enkel tijdens het beperkt verblijf van de vreemdeling (dus tijdens de eerste 5 jaar verblijf, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag) overgaan tot beëindiging van het verblijf en hem een bevel om het grondgebied te verlaten afgeven. De rechtsbasis is terug te vinden in het nieuw artikel 11, § 3, eerste lid, 1°, van de wet. Eenmaal deze vreemdelingen als begunstigden van internationale bescherming reeds waren toegelaten tot een verblijf van onbeperkte duur of tot een meer duurzaam verblijf (vestiging of status van langdurig ingezetene), voorziet de wet geen specifieke rechtsgrond om hun verblijf te beëindigen na de opheffing van de internationale beschermingsstatus. Het verblijf kan dan enkel worden beëindigd overeenkomstig de artikelen 20 en 21 van de wet” (Parl.St. Kamer, 2015-2016, nr. 54-1730/001, 6).

2.3. Verzoekster werd, blijkens het niet-betwiste feitenrelaas, de stukken in het administratief dossier en hetgeen gesteld wordt in het verzoekschrift, tot vluchteling erkend bij beslissing van 30 januari 2018, diende haar verzoek om internationale bescherming in op 16 januari 2018, zodat zij overeenkomstig artikel 49, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet sedert 16 januari 2023 tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk is toegelaten. Verzoekster valt heden bijgevolg onder het toepassingsgebied van artikel 21 van de Vreemdelingenwet, luidens hetwelk de minister of zijn gemachtigde een einde kan maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten en hem het bevel geven om het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

2.4. Vermits verzoekster thans is toegelaten tot een verblijf van onbeperkte duur en dit recht op verblijf enkel kan worden beëindigd om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, werden partijen ter terechtzitting uitgenodigd standpunt in te nemen over het belang van verzoekster bij de huidige vordering. Verzoeksters advocaat stelt ter terechtzitting dat er nog steeds belang is aangezien de situatie op grond waarvan de vluchtelingenstatus werd verleend nog steeds van toepassing is en er een historisch belang is dat de vluchtelingenstatus behouden blijft. De vertegenwoordigster van de verwerende partij betoogt dat er geen belang meer is bij de huidige vordering, gelet op het feit dat verzoekster werd toegelaten tot een onbeperkt verblijf in het Rijk. Gelet op voorgaande overwegingen, wordt het standpunt van verzoeksters advocaat niet bijgetreden en past het om het standpunt van de commissaris-generaal in acht te nemen.

2.5. Verzoekster brengt geen enkel concreet argument bij waaruit kan blijken dat de opheffing van de vluchtelingenstatus *in casu* en *hic et nunc* aanleiding geeft tot een beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten, zoals bedoeld in artikel 11, § 3, van de Vreemdelingenwet. Dit is enkel mogelijk om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, waarbij de minister of zijn gemachtigde later op deze gronden al dan niet een einde zou kunnen maken aan het verblijf. Dit betreft duidelijk een hypothetisch en niet actueel nadeel.

2.6. Het beroep is derhalve onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang en moet worden verworpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS